Mgr Anna Koperska

Ocena funkcji śródbłonka naczyniowego u pacjentów z niealkoholowym stłuszczeniem wątroby przed i po interwencji preparatem berberyny – badanie randomizowane z podwójnie ślepą próbą kontrolowane placebo

Streszczenie

Stłuszczeniowa choroba wątroby związana z dysfunkcją metaboliczną MASLD (ang. Metabolic Dysfunction–Associated Fatty Liver Disease) stanowi najczęstszą przewlekłą chorobę wątroby i jest istotnie powiązana ze zwiększonym ryzykiem sercowo-naczyniowym. Jednym z kluczowych mechanizmów łączących MASLD z chorobami układu krążenia jest dysfunkcja śródbłonka naczyniowego.

Celem niniejszej rozprawy doktorskiej była ocena wpływu 12-tygodniowej suplementacji berberyną na markery dysfunkcji śródbłonka naczyniowego u pacjentów z MASLD. Badanie przeprowadzono w schemacie randomizowanym, podwójnie zaślepionym, z grupą placebo, obejmując 70. pacjentów z nadwagą lub otyłością I stopnia, bez współistniejących zaburzeń gospodarki węglowodanowej. Uczestników losowo przydzielono do grupy otrzymującej berberynę w dawce 1500 mg/dobę lub placebo.

W badaniu oceniano parametry antropometryczne, metaboliczne i biochemiczne oraz stężenie VEGF, a także dynamiczne parametry funkcji naczyń (PWV, PWA). Stopień stłuszczenia i włóknienia wątroby oceniano za pomocą wskaźników FLI oraz FIB-4. Wyniki wykazały, że suplementacja berberyną prowadziła do istotnej poprawy wybranych parametrów funkcji wątroby, w tym obniżenia aktywności ALT oraz poprawy wskaźnika de Ritisa, a także korzystnych zmian w zakresie cholesterolu całkowitego. Zaobserwowano również istotny wzrost stężenia VEGF w grupie badanej. Zmiany VEGF korelowały ujemnie ze zmianami wskaźnika FLI, co sugeruje kompensacyjną rolę VEGF w procesach naprawczych śródbłonka naczyniowego.

Uzyskane wyniki wskazują, że berberyna wywiera plejotropowy, korzystny wpływ na wybrane parametry u pacjentów z MASLD, a modulacja stężenia VEGF może stanowić jeden z mechanizmów jej działania. Badanie wnosi nowe dane dotyczące roli VEGF w MASLD oraz potencjalnego znaczenia berberyny jako terapii wspomagającej, szczególnie we wczesnych stadiach choroby. Konieczne są dalsze badania o dłuższym czasie trwania i większej liczebności próby w celu pełnej oceny skuteczności klinicznej tej interwencji.

Anna Koperska